

хубаво благородно и възвысено въ естесственны-ты и искусственны-ты произведенія, въ мысли-ты, въ думы-ты и въ работы-ты чловѣчески. Тая права чюствителность е вѣрна другарка на истинскѣ-тѣ добродѣтель.

Всяко чюствоваіе, което е противно на нѣрав-
ственность-тѣ и на добродѣтель-тѣ, е пакостливо и
за душы-тѣ и за тѣло-то; затова мы трѣбува съ
думы, съ примѣры и съ всякы другы възможны и
приличны срѣдства да гоимъ у дѣтца - та кроткы,
нѣжны, благы, добры, добродѣтелны и набожны чюв-
ствованія. Само такъва чюствителность може да ся
сдуши съ здравый разумъ и съ добръ-тѣ волю. Дѣто
ся случи, та една отъ тыя душевны силы ся
опира на другъ, тамъ чловѣкъ е раздвоенъ у самага
себе и остая бѣдно, неволно злочесто създаніе на
тоя свѣтъ. Нѣ за да ся сполучи такъво всеобщо
въспитаніе разбира ся, че сами-ти въспитателне и
родителне трѣбува да сѣ хора съ добръ волю, съ
здравъ разумъ и съ добръ чюствителность; зачтото
кой чтото има, онова може и да даде на другы.

А зачтото основа-та на въспитаніе-то ся туря у
дома, а домашне-то въспитаніе гяда повече на май-
кѣ-тѣ, то ся разбира, че за да имамы добръ въспи-
таны дѣтца, трѣбува да отвѣдимъ понапрѣждъ добръ
въспитаны майкы. Не трѣбува да мыслимъ, че же-
ны-ты сѣ *длъгокосы*, а *плиткоумы*; и отъ тѣхъ може
да стане нѣчто, когато ся въспитать, както трѣбува
и ся изучать. Затова трѣбува да ся залѣгне да ся
даде колкото ся може подобро, посъвършено въспи-
таніе и просвѣщеніе на дѣвойкы - ты, които единъ
день има да станѣтъ стопанкы и майкы. Нѣ като
думама въспитаны и просвѣтены, ные неразбирамы